

Kar se tiče ugovora, da naj ta hiša ostane še naprej občinska ubožnica, pa je pripomniti, da je bila hiša prvotno že namenjena za gostilno in pred leti le v zadregi prirejena za občinsko ubožnico. Da bi se hiša ohranila še nadalje temu, le mimoidočemu namenu, je tem manj povoda, ker so občinski reveži zdaj oskrbovani na drug način.

Proti tej odločbi vloženo pritožbo J. T. in J. S. je upravno sodišče s sklepom z dne 29. novembra 1913 št. 10.747 ex 1913, po vpogledu administrativnih spisov in od deželnega odbora podanega protispisa zavrnilo v zmislu § 5 lit. e in § 21, zakona z dne 22. oktobra 1875 drž. zak. št. 36 ex 1876, brez nadaljnjega postopanja, ker je občinski odbor in v instančnem teku tudi deželni odbor poklican razsojati po prostem preudarku, če je oddaja občinske hiše v najem potom dražbe ali brez dražbe, ali pa njena nadaljna poraba za oskrbo ubožcev koristnejša za občinsko gospodarstvo.

R—r.

Književna poročila.

Richter als Gesetzgeber. Von Dr. Leo Wittmayer. Wien 1913. Alfred Hölder.

Zabavno je čitati, kako se vrši polemika za to, se-li sme starosta Josip Unger prišteti k predboriteljem za prosto pravo. Več o tem čitaš v *Mitteilungen der Vereinigung der österr. Richter*, št. 14 iz l. 1913. Ungerju pač ne gre očitati, da je bil pismouk, marveč pri redki svežosti duha je dajal še tik pred smrtjo krepke incijative, prošinjene z modernim naprednjaštvom. Wittmayer, ki je zbral v tej knjigi svoje članke o prostem pravu, se seveda poteguje za mojstra-prvaka kot prostopravnika in glasnika misli, da se mora sodnik tem prostejše gibati, čim starejši je zakon, in pri tem pospeševati pronicanje novega prava. Pričakujemo, da bodo Bosno v pravniškem oziru razkrili. Nedavno so na dunajskem vseučilišču otvorili stolico bosenskega prava, in čitali smo, da je bilo veliko zanimanja za otvoritveno predavanje. Wittmayer pa je v tej knjigi prvi, v vrlo zanimivi obliki, pa s prepričanjem opozoril na razvoj bosenskega prava, kažoč, da je Bosna pravcato preizkuševališče za prostopravno misel, ker morajo sodniki od l. 1878 naprej uporabljati pravo izza turških časov le tistikrat, kadar staro pravo za dane okolščine zadostuje, in če pa morajo postopati po zakonih, pri nas veljavnih. Tovariši v Nemčiji bodo prijatelju za to nepričakovano pomoč brez dvojbe hvaležni, in prejkone bo — prostopravna Bosna zaslovela. Ni težko uginiti, kje se bodo temu najbolj čudili. Wittmayer se bori ob strani nemških prostopravnikov, ne zastajajoč za njimi ne z mislimi ne z besedo, marveč jih deloma celo prekašajoč v tem, da proglašča sodstvo za presnavljatelja in predborilca zakonodajništva, in da zahteva prostejšega stališča za sodnike napram besedilu zakonov. Knjiga je nov dokaz, da se prostopravni pokret neodoljivo razrašča.

Dr. F. G.